

A nemzetgazdasági miniszter

..../2025. (.....) NGM rendelete

a globális minimum-adószintet biztosító kiegészítő adók megállapításával kapcsolatos adómentességek részletes szabályairól

[1] A jogbiztonság szempontjából indokolt, hogy a globális minimumadó összetett rendszerének adómentességre vonatkozó szabályai ne az OECD modell szabályokra történő általános hivatkozással, hanem közvetlenül jogalkotással váljanak a magyar jog részévé.

[2] A rendelet célja a globális minimumadóban igénybe vehető adómentességek alkalmazásával kapcsolatos végrehajtási szabályok bevezetése.

[3] A globális minimum-adószintet biztosító kiegészítő adókról és ezzel összefüggésben egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi LXXXIV. törvény 51. §-ában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 182/2022. (V. 24.) Korm. rendelet 103. § (1) bekezdés 21. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. A rendelet hatálya

1. § E rendelet hatálya a globális minimum-adószintet biztosító kiegészítő adókról és ezzel összefüggésben egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Minimumadó törvény) 1. § (2) bekezdése szerinti globális minimum-adószintet biztosító kiegészítő adókötelezettség alanyaira terjed ki.

2. Értelmező rendelkezések

2. § E rendelet alkalmazásában:

1. beszámítás nélküli levonás: olyan konstrukció, amelynek értelmében az egyik csoporttag - ideértve a közös vállalkozást és az országokénti jelentés szerinti tagokat - közvetlenül vagy közvetve kölcsönt nyújt vagy más módon befektetést eszközöl egy másik csoporttagban, továbbá a másik csoporttag olyan mértékű költséget, ráfordítást vagy veszteséget számol el a pénzügyi kimutatásaiban - ideértve az elismert pénzügyi beszámolót is -, amellyel

a) arányosan nem növekszik az első csoporttag bevétele vagy nyeresége, vagy

b) az első csoporttag esetében észszerűen nem várható, hogy az ügylet következtében az adóköteles jövedelme arányosan növekszik,

azzal, hogy a megállapodás nem minősül beszámítás nélküli levonásnak, ha a költség, ráfordítás vagy a veszteség jellegű tétel kizárólag a kiegészítő alapvető tőkéhez kapcsolódik;

2. kettős adóbeszámítás: olyan konstrukció, amely alapján egynél több csoporttag - ideértve a közös vállalkozást és az országokénti jelentés szerinti tagokat - ugyanazon nyereségadó ráfordítás egy részét vagy egészét figyelembe veszi a kiigazított lefedett adók vagy az egyszerűsített tényleges adókulcs kiszámításakor, kivéve, ha a konstrukció azt is eredményezi, hogy a nyereségadó ráfordításhoz kapcsolódó jövedelem adóköteles jövedelem részeként jelenik meg a csoporttagok pénzügyi kimutatásaiban - ideértve az elismert pénzügyi beszámolót is -, azzal, hogy nem minősül kettős adóbeszámításnak, ha egy konstrukció kizárólag azért jön létre, mert az egyik csoporttag - ideértve a közös vállalkozást és az országokénti jelentés szerinti tagokat - egyszerűsített tényleges adókulcsa nem igényel olyan nyereségadó-ráfordításokkal kapcsolatos kiigazításokat, amelyeket egy csoporttagra osztanak fel az első csoporttag kiigazított lefedett adójának meghatározásakor;

3. kettős levonás: olyan konstrukció, amely,

a) azt eredményezi, hogy a költséget, ráfordítást vagy veszteség jellegű tételt az egyik csoporttag a pénzügyi kimutatásaiban (ideértve az elismert pénzügyi beszámolót is) olyan mértékben veszi figyelembe amilyen mértékben azt a költséget, ráfordítást vagy veszteség jellegű tételt a másik

csoporttag a pénzügyi kimutatásaiban – ideértve az elismert pénzügyi beszámolót is – figyelembe veszi, vagy

b) a veszteség jellegű tétel többszörös figyelembevételét eredményezi úgy, hogy a veszteség jellegű tételt egy másik csoporttag is figyelembe veszi adóköteles jövedelmének megállapításkor egy másik államban;

4. *nem jelentős csoporttag*: az a csoporttag, amelyet a végső anyavállalat adóévi összevont (konszolidált) pénzügyi kimutatásából kizártak, vagy nem vontak össze soronként a multinacionális vállalatcsoport vagy nagyméretű belföldi vállalatcsoport végső anyavállalatának könyvvizsgáló által ellenőrzött összevont (konszolidált) pénzügyi kimutatásban, kizárólag a mérete és lényegessége miatt, feltéve, hogy

a) az összevont (konszolidált) pénzügyi beszámoló a Minimumadó törvény 3. § 82. pont a) vagy c) alpontjának megfelelő,

b) az összevont (konszolidált) pénzügyi beszámolót külső könyvvizsgáló ellenőrizte, és

c) az 50 millió eurót meghaladó összbevétellel rendelkező csoporttag esetében az országokénti jelentéshez használt beszámolója elfogadott pénzügyibeszámoló-készítési standard vagy engedélyezett pénzügyibeszámoló-készítési standard alapján készült;

5. *nem jelentős csoporttag bevétele*: a nem jelentős csoporttag elismert országokénti jelentésben megjelenített összes bevétele;

6. *nem jelentős csoporttag elismert nyeresége*: a nem jelentős csoporttag elismert országokénti jelentésben meghatározott teljes bevétele;

7. *nem jelentős csoporttag kiigazított lefedett adója*: a nem jelentős csoporttag elismert országokénti jelentésben meghatározott tárgyévi nyereségadó ráfordítása;

8. *nettó nem realizált valósérték-veszteség*: a tulajdonosi részesedés – kivéve a portfólió-részesedések – valós értékének változásaiból származó, nyereséggel csökkentett összes veszteség jellegű eredmény – ideértve az értékvesztésből, illetve annak visszairásából származó veszteséget is – adott államra vonatkozóan meghatározott összege;

9. *nominális társasági adókulcs*: az a nominális törvényi jövedelemadó-mérték, amelyet a globális minimumadó hatálya alá tartozó multinacionális vállalatcsoportra vagy nagyméretű belföldi vállalatcsoportra általánosságban alkalmaznak, azzal, hogy meghatározásakor figyelembe kell venni a nem központi adókat is, amennyiben a multinacionális vállalatcsoportra alkalmazandó összesített adókulcs általánosságban legalább 20 százalék.

3. Országokénti jelentés alapján igénybe vehető adómentesség

3. § (1) Az adott államra vonatkozóan a fizetendő elismert belföldi kiegészítő adó, elismert jövedelem-hozzászámítási kiegészítő adó (a továbbiakban: elismert IIR adó), elismert aluladóztatási kiegészítő adó (a továbbiakban: elismert UTPR adó), ideértve a kiegészítőadó-többlet összegét is, vagy ezeknek megfelelő elismert kiegészítő adó nullának tekintendő a Minimumadó törvény 32. § (2) bekezdése alapján a 2026. december 31-én vagy azt megelőzően kezdődő és a 2028. június 30-át megelőzően végződő adóévekben.

(2) Az (1) bekezdés szerinti adómentesség alkalmazása adóévében nem kell meghatározni a Minimumadó törvény 26. §-a szerinti tényleges adómértéket.

(3) Az (1) bekezdés szerinti adómentességre vonatkozó választást adóévente kell megtenni a Minimumadó törvény 44. § (2)-(5) bekezdése és (11)-(13) bekezdése szerinti szabályoknak megfelelően, legkésőbb a Minimumadó törvény 44. § (9) bekezdése vagy 49. §-a szerinti határidőig.

(4) Amennyiben a multinacionális vállalatcsoport vagy a nagyméretű belföldi vállalatcsoport nem a Minimumadó törvény 32. § (2) bekezdésének megfelelően veszi igénybe az (1) bekezdés szerinti adómentességet, akkor az adóévre vonatkozóan utólag, az adózás rendjéről szóló törvény önadózásra vonatkozó szabályainak megfelelően szükséges az elismert belföldi kiegészítő adó-, elismert IIR adó-, vagy elismert UTPR adókötelezettség meghatározása a Minimumadó törvény V-IX. és XI. fejezete alapján.

(5) A multinacionális vállalatcsoport és a nagyméretű belföldi vállalatcsoport a Minimumadó törvény 3.§ 15. pontja, 23. §-a szerinti, és 46. §-a szerinti szabályokat elsőként arra az adóévre alkalmazza, amely adóévre a csoporttag először nem tekinti nullának a kiegészítő adót.

4. § (1) Nem vehető igénybe a 3. § (1) bekezdése szerinti adómentesség, ha

a) a vállalatcsoport egy adott állam tekintetében nem alkalmazta az adómentességet az első olyan adóévre, amikor elismert belföldi kiegészítő adó, elismert IIR adó, vagy elismert UTPR adó kötelezettsége keletkezett a multinacionális vállalatcsoportnak vagy a nagyméretű belföldi vállalatcsoportnak, kivéve, ha azért nem alkalmazta az adómentességet az első adóévben, mert nem volt csoporttag abban az államban, vagy

b) nem teljesül a Minimumadó törvény 32. § (2) bekezdés szerinti feltételek egyike sem az első olyan adóévben, amikor kiegészítő adó kötelezettsége keletkezik a multinacionális vállalatcsoportnak vagy a nagyméretű belföldi vállalatcsoportnak.

(2) Nem választhatja a 3. § (1) bekezdés szerinti adómentességet az illetőség nélkül csoporttag.

(3) A több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoport vagy nagyméretű belföldi vállalatcsoport kizárólag akkor választhatja a 3. § (1) bekezdés szerinti adómentességet, ha készít egy olyan elismert országokénti jelentést, amely az összes csoporttag adatait tartalmazza.

5. § (1) A 3. § (1) bekezdése szerinti adómentesség azon országokénti jelentés alapján érvényesíthető, amely az adott államra vonatkozóan elismert országokénti jelentésnek minősül. Az adómentesség nem érvényesíthető olyan jelentés alapján, amely az adott államra vonatkozóan, nem annak jogszabályai által előírt, kötelezően alkalmazandó számviteli elszámolások alapján készült kivéve az állandó telephely esetében.

(2) A Minimumadó törvény 32. § (2) bekezdése alkalmazásakor az adóévre vonatkozó elismert országokénti jelentésben kimutatott összes bevételt és adózás előtti eredményt, illetve az elismert pénzügyi beszámoló szerinti tárgyévi adóráfördítást – ideértve a halasztott adóráfördítást is – kell használni, azzal, hogy az összes bevétel, az adózás előtti eredmény és az adóráfördítés összegét nem kell módosítani a Minimumadó törvény V-IX. és XI. fejezete szerint.

(3) A 3. § (1) bekezdése alkalmazásakor az adózás előtti eredmény és az adóráfördítés összegét úgy kell meghatározni, hogy

a) az adott államban az 50 millió eurót meghaladó nettó nem realizált valósérték-veszteség nem vehető figyelembe az adózás előtti eredményben,

b) a 2021. november 30. utáni ügylettel kapcsolatban kimutatott üzleti vagy cégértékre elszámolt értékvesztés vagy értékcsökkenés növeli az adózás előtti eredményt

ba) a Minimumadó törvény 32. § (2) bekezdés c) pontja alkalmazásakor, továbbá

bb) a Minimumadó törvény 32. § (2) bekezdés b) pontja alkalmazásakor, ha az üzleti vagy cégérték értékvesztése vagy értékcsökkenése kapcsán a pénzügyi kimutatásokban a halasztott adókötelezettség nem fordult vissza, vagy halasztott adóeszköz nem került kimutatásra vagy nem nőtt annak értéke, feltéve, hogy az országokénti jelentés olyan pénzügyi beszámoló alapján készült, amely vételárhoz kapcsolódó kiigazításokat tartalmaz,

c) a beszámítás nélküli levonás vagy a kettős levonás során felmerült költség, ráfordítás vagy veszteség jellegű tétel nem vehető figyelembe az adózás előtti eredmény kiszámításakor, ha az ügylet, amelyre tekintettel beszámítás nélküli levonás, vagy kettős levonás történik 2023. december 18. után következett be,

d) a kettős adóbeszámítás során felmerült nyereségadó ráfordítás egyszerűsített lefedett adóként nem vehető figyelembe, ha az ügylet, amelyre tekintettel a kettős adóbeszámítás történik 2023. december 18. után következett be.

(4) A 3. § (1) bekezdése szerinti adómentesség alkalmazásakor a Minimumadó törvény 32. § (2) bekezdés c) pontjában a gazdasági jelenlétben alapuló nyereségkivétel összegét a Minimumadó törvény 9. melléklete szerinti átmeneti könnyítés alapján kell meghatározni.

(5) A 3. § (1) bekezdése szerinti adómentesség alkalmazásakor a Minimumadó törvény 32. § (2) bekezdés c) pontjában a gazdasági jelenlétben alapuló nyereségkivétel összege az összevont (konszolidált) beszámoló helyett a csoporttag, közös vállalkozás, közös vállalkozáscsoport azon

beszámolója alapján is meghatározható, amely alapján az elismert országokénti jelentést a multinacionális vállalatcsoport elkészíti.

(6) Azon multinacionális vállalatcsoport vagy nagyméretű belföldi vállalatcsoport, amely nem kötelezett országokénti jelentéstételre, a 3. § (1) bekezdése szerinti adómentességet azon elismert pénzügyi beszámolónak megfelelő beszámoló alapján veheti igénybe, amelyet akkor készített volna, ha vonatkozott volna rá országokénti jelentéstételi kötelezettség.

(7) Ha az elismert országokénti jelentés szerinti adózás előtti eredmény nulla vagy negatív az adott államban, akkor az adatszolgáltatásra kötelezett csoporttag automatikusan nullának tekinti a multinacionális vállalatcsoport vagy nagyméretű belföldi vállalatcsoport által fizetendő kiegészítő adót és a valós gazdasági jelenlétén alapuló nyereségkivétel összegét sem szükséges meghatározni.

6. § (1) A közös vállalkozás, közös vállalkozáscsoport a 3. § (1) bekezdése szerinti adómentességet úgy alkalmazza, mintha a multinacionális vállalatcsoport vagy nagyméretű belföldi vállalatcsoport többi tagjától különálló multinacionális vállalatcsoport vagy nagyméretű belföldi vállalatcsoport lenne, feltéve, hogy a mentesség alkalmazásához szükséges adatokról elismert pénzügyi beszámolóval rendelkezik.

(2) A nagyméretű belföldi vállalatcsoport azon országokénti jelentés alapján alkalmazza a 3. § (1) bekezdése szerinti adómentességet, amelyet akkor kellene elkészítenie, ha az országokénti jelentésekre vonatkozó jogszabályok hatálya alá esne.

(3) A kisebbségi tulajdonban lévő alcsoport tagja a 3. § (1) bekezdése szerinti adómentességet a csoporttaggal azonos szabályok szerint alkalmazza.

(4) Befektetési szervezet és a biztosítási befektetési szervezet nem alkalmazhatja a 3. § (1) bekezdése szerinti adómentességet, kivéve, ha a befektetési szervezet, a biztosítási befektetési szervezet és ezek valamennyi tulajdonosa ugyanabban az államban található és a szervezet nem választotta azt, hogy a Minimumadó törvény 42. §-a és 43. §-a alapján határozza meg a kiegészítő adókötelezettségét.

4. Elismert belföldi kiegészítő adóra vonatkozó adómentesség

7. § (1) Az adatszolgáltatást teljesítő csoporttag választása alapján a Minimumadó törvény 11. § (17) bekezdése szerinti elismert belföldi kiegészítő adóra vonatkozó adómentesség minden olyan állam esetében alkalmazható, amelyet az OECD Inclusive Framework on BEPS tagsága jóváhagy és közzétesz egy nyilvánosan elérhető adatbázisban.

(2) Az állami adó- és vámhatóság a naptári év második hónap utolsó napjáig közzéteszi azon államok listáját – az állam megnevezését, az alkalmazandó jogszabály megnevezését és a jogszabály hatályba lépésének dátumát –, amelyek esetében az (1) bekezdés szerinti adómentesség alkalmazható.

(3) Az (1) bekezdés szerinti adómentességet nem választhatja a multinacionális vállalatcsoport Magyarországon illetőséggel rendelkező anyavállalata, ha

a) az áteresztő szervezet illetősége szerinti, elismert belföldi kiegészítő adót alkalmazó állam szabályai szerint az áteresztő szervezet nem alanya az elismert belföldi kiegészítő adónak és más módon sem kötelezett annak megfizetésére, ideértve azt az esetet is, amikor az ilyen szervezet nem rendelkezik illetőséggel az adott államban, még akkor sem, ha az ilyen szervezet alanya az elismert belföldi kiegészítő adónak,

b) a befektetési szervezet illetősége szerinti, elismert belföldi kiegészítő adót alkalmazó állam szabályai szerint a befektetési szervezet – ideértve a Minimumadó törvény 41-43. §-ának megfeleltethető szabályokat alkalmazó szervezetet – nem alanya az elismert belföldi kiegészítő adónak és más módon sem kötelezett annak megfizetésére, még abban az esetben sem, ha ennek célja az adósemlenség fenntartása,

c) a közös vállalkozáscsoport illetősége szerinti, elismert belföldi minimumadót alkalmazó állam szabályai szerint a közös vállalkozáscsoport az elismert belföldi kiegészítő adó alanyának minősül, de adókötelezettsége a közös vállalkozáscsoporton kívüli csoporttagot terheli, vagy

d) a nemzetközi tevékenysége kezdeti szakaszában lévő multinacionális vállalatcsoport az elismert belföldi kiegészítő adót nullára csökkenti a Minimumadó törvény 47. § (11) bekezdés a) pontjának megfelelő korlátozás alkalmazása nélkül.

5. Nem jelentős csoporttag egyszerűsített számítások alapján igénybe vehető adómentessége

8. § (1) Az adatszolgáltatást teljesítő csoporttag adóévente választhat, hogy a multinacionális vállalatcsoport vagy a nagyméretű belföldi vállalatcsoport a nem jelentős csoporttag elismert belföldi kiegészítő adó, elismert IIR adó, vagy elismert UTPR adó kötelezettségét – ide nem értve a Minimumadó törvény 29. §-a szerinti kiegészítőadó-többletet – nullának tekinti, ha az adott államban a multinacionális vállalatcsoport vagy nagyméretű belföldi vállalatcsoport egészét tekintve

a) a Minimumadó törvény 30. § (3) bekezdése szerint számított átlagos elismert bevétele kisebb, mint 10 000 000 euró, illetve átlagos elismert nyeresége vagy vesztesége kisebb, mint 1 000 000 euró,

b) a Minimumadó törvény 26. §-a szerinti tényleges adómérték nem kisebb, mint 15 százalék, vagy

c) az elismert nyeresége nem nagyobb, mint az adott tagállamban illetőséggel bíró csoporttagokra számított gazdasági jelenlétén alapuló nyereségkivétel összege, vagy az elismert nyereség vagy veszteség összege negatív az adóévben.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásakor a nem jelentős csoporttag

a) elismert nyeresége vagy vesztesége az országokénti jelentés szerinti összes bevételnek,

b) összes bevétele az országokénti jelentés szerinti összes bevételnek, továbbá

c) kiigazított lefedett adója az országokénti jelentés szerinti tárgyévi nyereségadó ráfordításnak

feleltethető meg.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazása nem mentesíti a nem jelentős csoporttagot az adatszolgáltatási kötelezettség alól, azzal, hogy a nem jelentős csoporttag az adatszolgáltatási kötelezettséget az elismert országokénti jelentésben szereplő információk alapján teljesítheti és nem szükséges a Minimumadó törvény V-X. fejezete szerinti számításokat elvégeznie.

(4) Az (1) bekezdés szerinti választást adóévente, nem jelentős csoporttagonként külön-külön kell megtenni a Minimumadó törvény 44. § (2)-(5) bekezdése, illetve a (11)-(13) bekezdése szerinti, adatszolgáltatásra vonatkozó szabályoknak megfelelően, a Minimumadó törvény 44. § (9) bekezdése vagy a 49. §-a szerinti határidőig.

6. Elismert UTPR adó alóli mentesség

9. § (1) A Minimumadó törvény 32. § (1) bekezdése alkalmazásakor az adatszolgáltatást teljesítő csoporttag választhatja, hogy a végső anyavállalat államára kiszámított elismert UTPR adó összegét nullának tekinti arra az adóévre, amelyben a végső anyavállalat államában alkalmazott nominális társasági adókulcs legalább 20 százalékos mértékű.

(2) Az (1) bekezdés szerinti adómentesség bármely 2025. december 31-én vagy azt megelőzően kezdődő és 2026. december 31-ét megelőzően végződő legfeljebb 12 hónapos adóévre választható.

(3) Az (1) bekezdés szerinti adómentességre vonatkozó választást az adóévre az adott államra vonatkozóan kell megtenni a Minimumadó törvény 44. § (2)-(5) bekezdése szerinti, adatszolgáltatásra vonatkozó szabályoknak megfelelően, a Minimumadó törvény 44. § (9) bekezdése vagy a 49. §-a szerinti határidőig.

(4) Amennyiben egy multinacionális vállalatcsoport egy adott államban ugyanabban az adóévben egyszerre jogosult a 3. § (1) bekezdése szerinti országokénti jelentés alapján igénybe vehető adómentességre és az (1) bekezdés szerinti adómentességre, akkor a multinacionális vállalatcsoport választhat azok között. Ha a multinacionális vállalatcsoport az (1) bekezdés szerinti

adómentességet választja, akkor a későbbiekben nem választhatja a 9. § (1) bekezdése szerinti adómentességet.

7. Záró rendelkezések

10. § (1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 31. napon lép hatályba.

(2) E rendeletet – a (3) bekezdésben foglaltak kivételével – első ízben a 2025-ben kezdődő adóévi kiegészítő adókötelezettségre kell alkalmazni.

(3) E rendelet a 2024-ben kezdődő adóévi kiegészítő adókötelezettségre az adózó választása szerint alkalmazható.

(4) E rendelet országonkénti jelentés alapján igénybe vehető adómentességre vonatkozó szabályai a 2026. december 31-én vagy azt megelőzően kezdődő és a 2028. június 30-át megelőzően végződő adóévekre választhatók.

11. § Ez a rendelet az OECD modell szabályok figyelembevételével készült szabályozást tartalmaz.

Budapest, 2025.

Nagy Márton István
nemzetgazdasági miniszter